

Da den tydske Regjering maa antages at tillægge dette Stykke, som den paa den nævnte Maade allerede forinden havde overgivet til den danske Gesandt i Berlin, en særlig Vægt, aftrykkes det som Tillæg B. til denne Beretning, idet Udvalget dog ikke vil undlade her udtryffeligt at fremhæve, at den omtalte „tilsyneladende fuldstændig organiserede Indvandring af nye Elementer fra Danmark“ [„anscheinend völlig organisirte Zugzug neuer Elemente aus Dänemark“] savner enhver Grund i de virkelige Forhold.

Udvalget vilde ikke tro fuldt at have løst den det stillede Opgave, naar det ikke til den foranstaaende Beretning endnu knyttede en Redegjørelse for sin Opfattelse af de Spørgsmaal, som den af den preussiske Regjering under 7de Januar d. A. truffne Foranstaltning mod de danske Underjaatter i Slesvig har fremkaldt. Vi have i saa Henseende især maattet lade os det være magtpaaliggende at prøve Vægten af de Grunde, der ligeoverfor de fra dansk Side reiste Klager findes fremførte fra tydsk Side i de Udvalget foreliggende Aktstykker til Forsvar for Foranstaltningen. Disse Grunde findes dels i den af den tydske Gesandt i Kjøbenhavn den 20de Februar d. A. til Udenrigsministeren gjorte Meddelelse (jfr. S. 1911—12), dels i den nedenfor som Tillæg B. trykte Fremstilling i „Norddeutsche allgemeine Zeitung“, hvis Indhold, som ovenfor bemærket, stemmer med et den 1ste Marts af den tydske Statssekretær til den danske Gesandt i Berlin overleveret Promemoria.

Den preussiske Ordre af 7de Januar d. A. paalagde alle i Slesvig bosatte danske Underjaatter, som vare fødte i Aaret 1863, at melde sig til preussisk Militærtjeneste inden 1ste Februar og i Forbindelse hermed at begjære sig optagne i det preussiske Statsborgerforhold, under Trusel om, at de ellers udsatte sig for Udvisning. De Personer, paa hvilke denne Bestemmelse fandt Anvendelse, falde i to Klasser. Til den ene høre de danske Underjaatter i Slesvig, paa hvilke Wiener-Fredstraktaten 1864 Art. XIX. og de senere Overenskomster, der slutte sig hertil, finde Anvendelse, de saakaldte danske Optanter i Slesvig. Til den anden Klasse høre de Danske Underjaatter i Slesvig, som staa udenfor hine Bestemmers Omraade, altsaa Danske, som ikke den 16de Novbr. 1864 vare hjemmehørende i Slesvig, men efter den nævnte Dag have bosat sig der uden at lade sig naturalisere som preussiske Statsborgere. Det tør antages som givet, at den første Klasse udgjør den langt overveiende Del af de Personer, hvem Bestemmelsen rammer. Men forudsættes det, at tilsvarende Ordre ville udgaa i kommende Aar, kunne Forholdene i denne Henseende let forandre sig, da den første Klasse efterhaanden vil forsvinde, hvorimod Indvandring af Personer af den anden Klasse altid vil kunne finde Sted. Ved at gjøre Rede for sin Opfattelse af den omspurgte Foranstaltning skal Udvalget sondre mellem de to nævnte Klasser af danske Underjaatter i Slesvig og da først udtale sig om Forholdet med Hensyn til de danske Optanter.

At Optanterne, saalænge de vedblive at være danske Underjaatter, ikke ere tydsk Militærpligt undergivne, er anerkjendt af den tydske Regjering under de Forhandlinger, som i Medfør af et i Abenraakonventionen taget Forbehold førtes i Aarene 1872 og 1873, se foran S. 1907—10 og de S. 1927—28 o. ff. trykte Undertillæg 1—6 til Tillæg A. Den tydske Regjering fandt endog denne Fritagelse tilstrækkelig hjemlet allerede ved den almindelige Folket, saa at særegne Aftaler om dette Punkt vare overflødige. I Overensstemmelse hermed gjør ogsaa den tydske Gesandts Meddelelse af 20de Februar d. A. gjældende, at det aldrig fra tydsk Side har været tilsigtet at indbrage Ikke-Tydsk under tydsk Militærtjeneste, idet kun de til Aargangen 1863 hørende Optant sønner indlemmes i den preussiske Hær, som forinden paa deres Begjæring ved Naturalisation have erhvervet preussisk Statsborgerret. Denne formelle Overensstemmelse mellem Ordren af 7de Januar og den tidligere Aerkjendelse af